சித்தர் இலக்கியம்

உன்னுள்ளும் இருப்பான் என்னுள்ளும் இருப்பான்
உருவம் இல்லா உண்மை அவன்.
இதை உணர்ந்தார் இங்கே உலவுவதில்லை
தானும் அடைவார் அந்நிலை தன்னை.

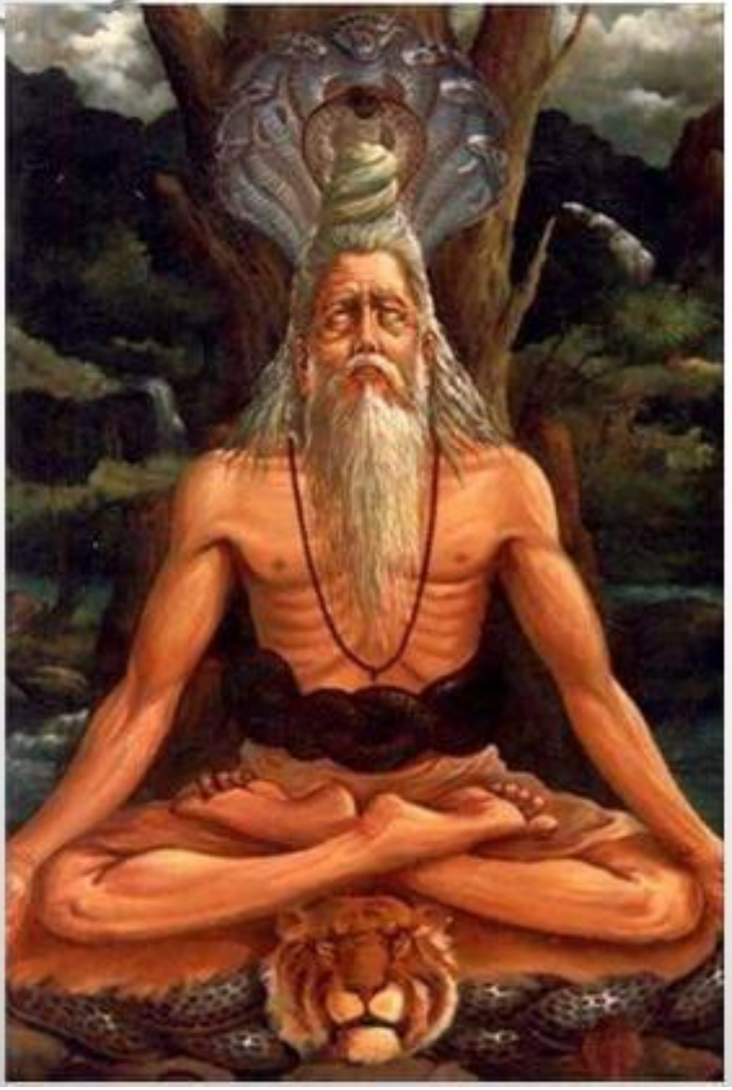

சித்தர்கள் அறிமுகம்

சித்தர் என்னும் சொல்லுக்கு அறிவு, ஞானி என்பது பொருள். இச்சொல்லின் தோற்றம் குறித்து," **'சித்தர்' என்ற சொல்லிற்கு உள்ளார்ந்த வெவ்வேறான பொருள்கள் இருக்கின்றன. இச்சொல் ஸித என்னும் வடமொழி வேர்ச்சொல்லில் இருந்து 'ஸிது' என்ற சொல் உருவாகி 'ஸித்த' என்ற சொல்லாக உருமாறியது**" என்று கூறுவர். இதன் பொருள் அறிவில் நிறைவடைந்தவன் என்பதாகும்.

சித்தர் என்றால் தெளிந்த ஞானத்தை உடையவன். அறிவில் முழுமை பெற்றவன் என்று கூறுவது பொருந்தும். தமிழ்ப் பேரகராதி (Tamil Lexicon) **"சித்தி என்ற சொல் மெய்யறிதல், வெற்றி, காரியம் கைகூடல், மோட்சம் என்ற பல பொருள்படும்"**[2] என்று விளக்கம் தருகின்றது. இதில் கைகூடல் என்ற பொருளே பொருத்தம் உடையதாக இருப்பதை,

"எழிற் பரங் கைகூடப்பெற்றவர் சித்தர்"

என்ற திருமூலரின் பாடலடியால் அறியலாம்.

சித்தர்களின் சமயம்

1. சித்தர்களின் சமயம் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் எழுந்துள்ளன. பெரும்பாலும் சித்தர்கள் சிவனை வழிபடுவதால் சித்தர்களைச் சைவர் என்பர் இதனை கலைஅரசு என்பவரும்.

"சித்தர்களில் இரண்டே இரண்டு பேரைத் தவிர மற்றவர்கள் சைவ மதத்தை ஆதரிப்பவர்கள் என்பது அவர்களது பாடல்களிலிருந்து உறுதி ஆகிறது. அந்த இரண்டு பேர் சிவவாக்கியரும் இடைக்காட்டுச்சித்தரும் ஆவர். இவர்களது பாடல்களில் வைணவ மதத்தின் தாக்கம் வெளிப்பட்டாலும் இவர்களும் கூட சிவாய மந்திரத்தைச் சொன்னவர்களே" என்று சித்தர்களின் பாடல்களின்வழி தனது கருத்தினைக் கூறுகிறார்.

2. சித்தர்கள் சிவனை வழிபட்டாலும் சமயம் சாராதவராக உள்ளனர் என்பதை, அவர்களின் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

"சிவ மன்றி வேறே வேண்டாதே"

என்ற கடுவெளிச்சித்தரின் பாடலைச் சான்று காட்டலாம்.

சமயத்தை ஆதரிக்காத சிவவாக்கியச் சித்தர்

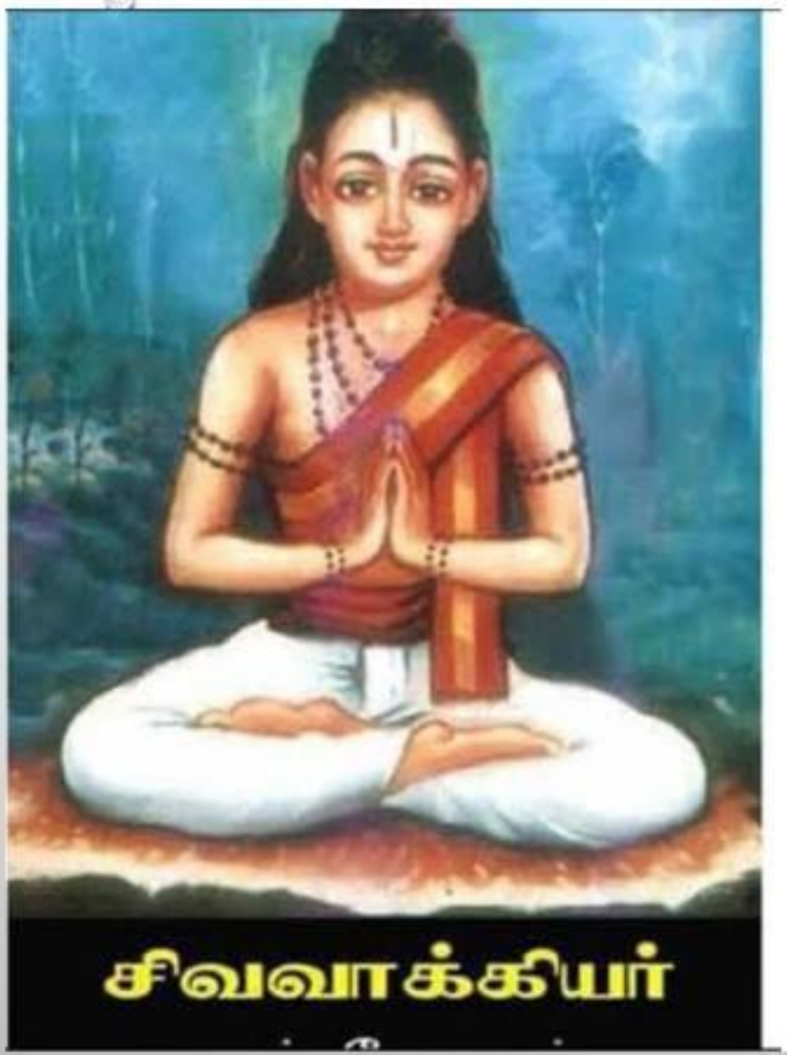

கல்லினை இரண்டாக்கி ஒன்றைப்படியில் மிதிபடும் கல்லாக்கி மற்றொன்றை சிலையாக்கிப் பூசிப்பதும் முரணாக உள்ளது என்பதை,

"ஓசையுள்ள கல்லைநீர் உடைத்திரண்டாய் செய்துமே
வாசலில் பதித்தகல்லை மழுங்கவே மிதிக்கிறீர்
பூசனைக்கு வைத்தகல்லில் பூவும் நீரும் சாத்துநீர்
ஈசனுக்கு உகந்தகல் எந்தக்கல்லு சொல்லுமே"

என்று சிவவாக்கியர் இறைவனுக்கு உகந்தகல் எது? என்று கேள்வி கேட்கிறார். தனக்குள் இருக்கும் இறைவனை அறியாது கல்லுக்குள் இருப்பதாக எண்ணி பூசிக்கும் வழக்கத்தினைச் சித்தர்கள் கடுமையாகச் சாடினர். இதனை,

"நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ் சாத்தியே
சுற்றிவந்து மொணமொணென்று சொல்லும் மந்திரமேதடா"

என்ற பாடலில் கல்லை நட்டு வைப்பதும் அதிலே தெய்வம் இருப்பதாக நம்பி ஆராதனை செய்வதும் அறியாதார் செயல் என்று சிவவாக்கியர் கருத்துரைக்கிறார்.

சித்தர்களின் இறைக் கொள்கை

1.இறைவன் என்பவன் ஒருவனே

உயிர்கள் அனைத்தும் ஒன்றுதான் அதேபோல அவ்வுயிர்களைப் படைத்த இறைவனும் ஒருவன் என்பதே உண்மையாகும். உலக உயிர்கள் அனைத்திற்கும் காரணமாக, ஆதாரமாக இருப்பது பரம்பொருள் ஒன்றே என்ற கருத்தில் திடமாக உள்ளவர்கள் சமயச் சார்பற்ற மெய்யறிவாளர்களாவர். எங்கும் நிறைந்துள்ள பரம்பொருள் ஒன்றே என மக்களை உணரச் செய்வதன் மூலமே சமுதாயத்தில் நிலவும் பகைமையைக் களைந்திட முடியுமெனச் சித்தர்கள் ஓர் இறைக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்தினர்.

சமயச் சார்பின்றி ஒற்றைக் கோட்பாட்டை முதன்மைப்படுத்தியவர் திருவள்ளுவரே,

"தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது"

2.சிவபெருமானை வணங்கியமை

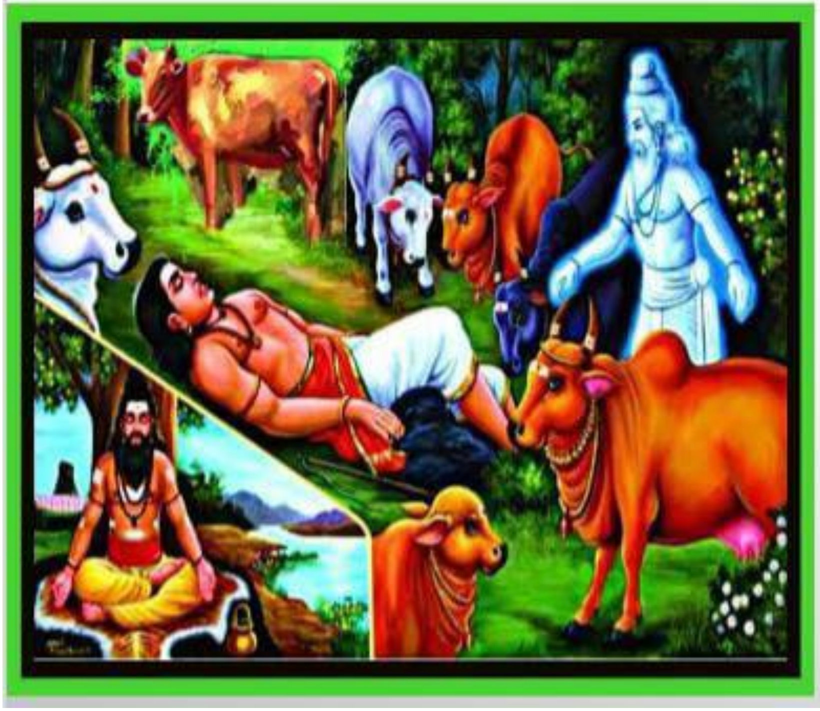

திருமூலர் சிவனை ஒரு குறியீடாகவே(குருவாக) வழிபட்டுள்ளார். இதனை,

“சிவனை வழிபட்டார் எண்ணிலாத் தேவர்
அவனை வழிபட்டாங்கு ஆமாறுஒன் றில்லை
அவனை வழிபட்டாங்கு ஆமாறு காட்டும்
குருவை வழிபடின் கூடலும் ஆமே”

3.சித்தர்களின் சக்தி வழிபாடு

சக்தியை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் முறை **'சாக்தம்'** என்று அழைக்கப்படுகிறது. பழங்காலத்தில் தாய்தெய்வவழிபாடு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. தாய்தெய்வத்திற்கு இடத்திற்கு இடம் பெயர் வேறுபட்டிருந்தது. கொல்லிப்பாவை, கானமர்செல்வி, குமரி, கொற்றவைவழிபாடு போன்ற பல பெயர்களிலிருந்தன. அதன்பிறகு பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் முழுமுதற் கடவுள்களையே வழிபட்டுள்ளனர். சித்தர்கள் காலத்தில் சக்தியை **'வாலை'** என்று வழிபட்டனர். ஆரம்பத்தில் சக்தி வழிபாடாக இருந்ததைச் சித்தர்களே வாலை வழிபாடாக மாற்றி வழிபட்டனர்.

4 உள்ளத்தில்உறையும் இறைவனை காண முயலல்

"உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய்கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிவார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணி விளக்கே"

என்ற பாடலில் புறவழிபாட்டுச் சின்னங்களான கோயில்களில் இறைவன் இல்லை. உள்ளமே பெருங்கோயில், ஊனுடம்பே ஆலயம், சீவனே சிவலிங்கம், புலன் ஐந்தும் மணிவிளக்கு என்கிறார். உள்ளத்துள் இருக்கும் இறைவனை வெளியில் தேடுவதால் எந்த பயனும் இல்லை என்றுரைக்கிறார். இதனையே சிவவாக்கியரும் குறிப்பிடுகிறார்.

5.இறைவனைக் குருவழி அடைதல்

"நந்தி அருள் பெற்ற நாதரைநாடிடின்
நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி
மற்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்ரமர்
என்றிவர் என்னோடு எண்மரும் ஆமே"

என்ற பாடலில் நந்தி முதலாகத் திருமூலர் இறுதியாக எண்மரை குரு பரம்பரையாகக் கூறுகிறார். மேலும் திருமூலர் தான் கைலாயம் பரம்பரையில் தோன்றியவர் என்று குறிப்பிடுகிறார்(பா.91). எனவே குருவே மோட்சத்தை(ஞானத்தை) அடைவதற்கான வழிகாட்டி என்றும் விளக்குகின்றனர் சித்தர்கள். அந்த வகையில் குரு என்பவர் மிகவும் இன்றிமையாதவராக விளங்குகிறார். குரு என்பதன் விளக்கம் குறித்து, **'குரு' என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல் 'கு' என்ற, 'ரு' என்ற இரண்டு சொற்களின் அடிப்படையில் தோன்றியதாகும். 'கு' என்றால் இருள். 'ரு' என்றால் ஒளி. குரு தன் சீடனின் அறியாமை இருளை அகற்றி உண்மை ஒளியைத் தோற்றுவிப்பவர். ஆன்மீகக் கண்களைத் திறந்து வைப்பவர்"**[44]

சித்தர் கூறும் எண்வகை சித்திகள்

வ. எண்	சித்திகள்	விளக்கங்கள்
1.	அணிமா (Shrinking)	[illegible]
2.	மகிமா (Illimitability)	[illegible]
3.	லகிமா (Lightness)	[illegible]
4.	கரிமா (Weight)	[illegible]
5.	பிராத்தி (Fulfillment of desires)	[illegible]
6.	பிராகாமியம் (Irresistible will)	[illegible]
7.	ஈசத்துவம் (Supremacy)	[illegible]
8.	வசித்துவம் (Domination over the elements)	[illegible]

பதினெட்டு சித்தர்கள்

1.7.1 அபிதான சிந்தாமணி

அகத்தியர், போகர், கோரக்கர், கைலாசநாதர், சட்டைமுனி, திருமூலர், நந்தி, கூன்கண்ணர், கொங்கணர், மச்சமுனி, வாசமுனி, கூர்மமுனி, கமலமுனி, இடைக்காடர், புண்ணாக்கீசர், சுந்தரானந்தர். ரோமரிஷி, பிரமமுனி[47] எனப் பதினெண்மரைக் குறிக்கின்றது.

1.7.2 தமிழ்ப்பேரகராதி

திருமூலர், இராமதேவர், கும்பமுனி, இடைக்காடர், தன்வந்திரி, வால்மீகி, கமலமுனி, போகநாதர், மச்சமுனி, கொங்கணர், பதஞ்சலி, நந்திதேவர், போதகுரு, பாம்பாட்டி, சட்டைமுனி, சுந்தரானந்தர், குதம்பைச்சித்தர், கோரக்கர்[48] என்று பதினெண்மரைச் சுட்டுகின்றது.

பதினெண் சித்தர்களில் சிலரைக் காண்போம்

அகத்தியர்

காலம்

இவர் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார்.

கொள்கைகள்

1. பராபரம்(பரம்பொருள்) ஒன்று என்ற உண்மையை அறிதல் வேண்டும்.
2. பொய், களவு, கொலை செய்யாதே, கோபத்தை விலக்கிவிடு, புண்ணியம்தேடு என்கிறார்.
3. நாலுவகை வேதம், சமயம் எல்லாம் சுயநலவாதிகளின் பிழைப்பிற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டன.
4. மனச்செம்மையை வலியுறுத்தியவர். உருவ வழிபாட்டை மறுத்து யோகஞானத்தைப் போற்றுகிறார்.

இவரது கொள்கைகள் சமூகத்திற்குக் கூறும் அறிவுரைகளாக அமைகிறது.

திருமூலர்

சித்தர் இயக்கம் திருமூலரில் இருந்தே தொடங்குகிறது. இவர் சித்தர்களில் முதன்மையானவருமான சிவபிரானிடமும் நந்தீசரிடமும் உபதேசம் பெற்றவர்.

காலம்

திருமந்திரத்தில் தில்லையம்பலத்தைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. **"தேவர் உறைகின்ற திருஅம்பலமென்றும்"(திரு.பா.866), ஆமே பொன்னம்பலம் அற்புதம்(திரு.பா.867).** தில்லையம்பலத்திற்குப் பொன்வேய்ந்த சிம்மவர்மப் பல்லவன் கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவன். ஆதலால் திருமூலரும் கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியோ அல்லது 6ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியோ வாழ்ந்திருக்கக்கூடும் எனக் கணக்கிடப்படுகிறது.

கொள்கைகள்

1. சைவ ஆகமம் என்று போற்றப்படும் இந்நூல் இறைவனைத் துதிசெய்வதோடு பதி, பசு, பாசம் ஆகிய சைவ சித்தாந்தங்களைக்கூறி மனிதன் வாழ்வாங்குவாழ வழிகாட்டுகிறது. மனித வளர்ச்சிக்குகந்த யோகம், தியானம், மருத்துவம், நல்லொழுக்கம் போன்றவற்றை விளக்குகிறது.

உரோமரிஷி

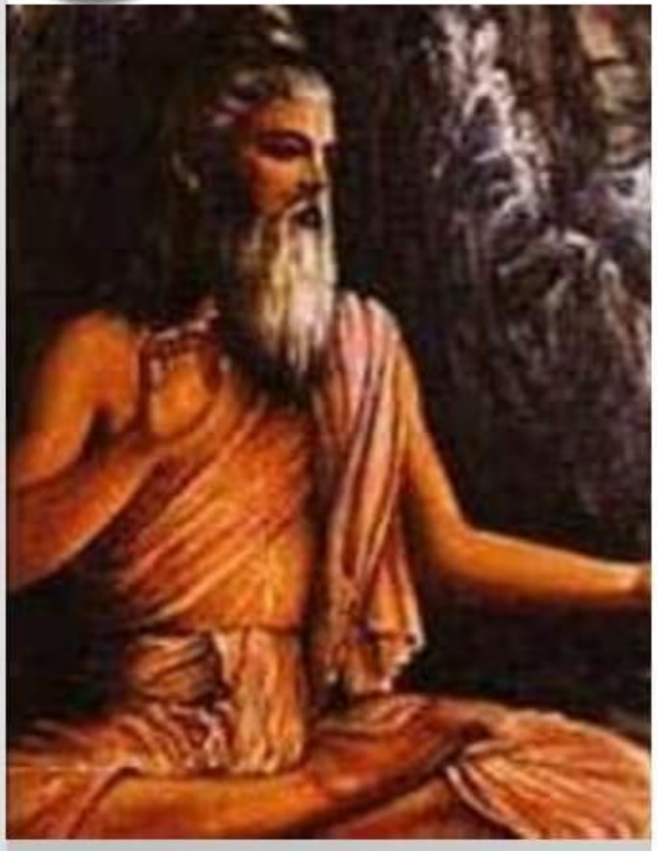

அஷ்டமாசித்தி பெற்ற பதினெண்சித்தர்களில் ஒருவராவர். இவரை புசண்டமாமுனிவரின் சீடர் என்றும் குமாரர் என்றும் கூறுவர். இவரது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. உடல் முழுவதும் உரோமங்கள் முளைத்திருந்தபடியால் உரோமமுனி என்ற காரணப்பெயர் பெற்றார்.

காலம்

போகர் சீனாவிலிருந்து தமிழகம் வந்தபோது உரோமரிஷி ரோமபுரியிலிருந்து வந்து சித்தராயிருக்கலாம். எனவே இவரது காலம் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

கொள்கைகள்

1. யோகத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருகிறார்.
2. மலை, கடல், நதி எனப் பல இடங்களுக்குச் சென்று வருவதால் எந்தப் பலனும் இல்லை.
3. யோகமே உண்மையான இறைவன் என்பன இவரது கொள்கையாகும்.

பத்ரகிரியார்

பட்டினத்தார் வரலாறும் பத்ரகிரியார் வரலாறும் தனித்தனியே பிரிக்க முடியாதவை.

காலம்

பட்டினத்தார் காலத்தில் இவர் வாழ்ந்திருந்தமையால், இவரது காலம் 14ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதி ஆகும்.

கொள்கைகள்

1. பெண்ணைத் தாய்போல் நினைத்தவர். அதேசமயம் பெண்ணின்பாற் காதலை வெறுத்துப் பெண்டிரைப் பழிக்கிறார்.
2. விலைமகளிரைப் பழிக்கிறார்.
3. சமூகத்தைக்காட்டிலும் தன்னைப்பற்றியே பெரிதும் கவலைப்படுகிறார்.
4. மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போல் எண்ணுகின்றார்.
5. தாய், தந்தை, மக்கள், உடன்பிறந்தார் பொய்.
6. மண், பெண், பொன் ஆசைகளை வெறுக்கின்றார்.

பாம்பாட்டிச் சித்தர்

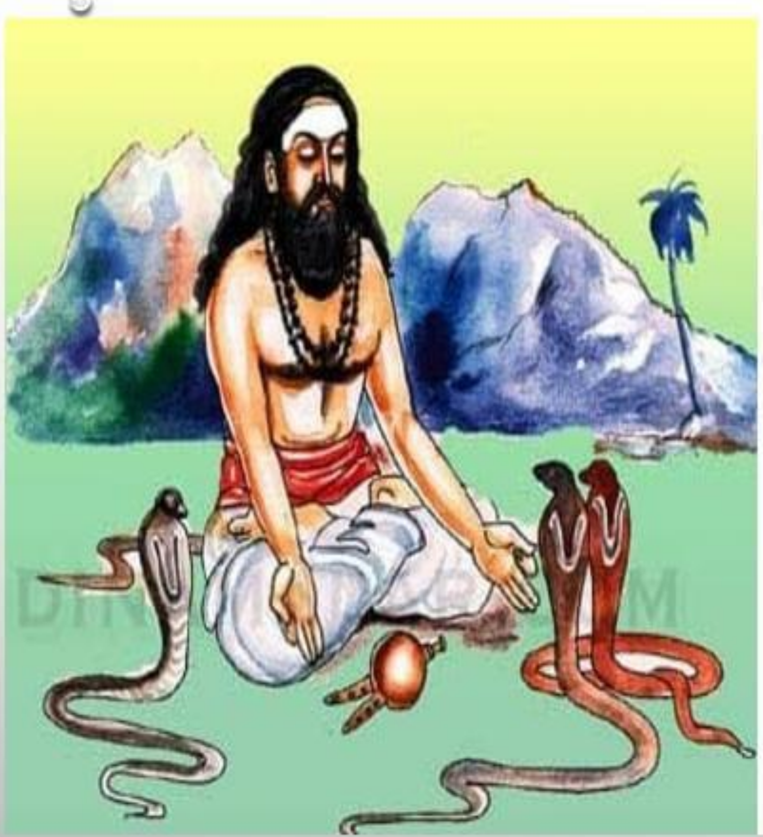

காலம்

கப்பல், சுக்கான், சீனி போன்ற சொற்கள் 13 ஆம் நூற்றாண்டில் காணப்படுபவை. இவர் பாடல்களில் காணப்படும் பெரும்பாலான சொற்கள் 14-15ம் நூற்றாண்டுகளில் வழங்கியவை. அச்சொற்களை இவர் பாடல்களில் காணமுடிகிறது. எனவே இச்சித்தருடைய காலம் 1450 ஆக கொள்ளலாம் என்கிறார் மு.அருணாச்சலம்.

கொள்கைகள்

1. பொய் மதக்கருத்துக்களைக்கூறும் பொய்குருக்களை நம்பாதீர்.
2. உண்மைப்பொருளை உணர்த்த வல்லவரே உண்மைக்குரு. அவர் எக்காலமும் வாழ்பவர்.
3. சித்தர்கள் பல மாயங்களைச் செய்ய வல்லவர்கள். கூடுவிட்டுகூடுபாய்தல் நீர் மேல் நடத்தல் முதலான சக்திபடைத்தவர்கள்.
4. செல்வங்கள் நிலையற்றவை. பொருள் மற்றும் பெண்ணாசையை விலக்கவேண்டும்.
5. உடல் நிலையற்றது, அருவருப்பானது. அதனால் அகப்பற்றை நீக்கவேண்டும் என்கிறார்.

கடுவெளிச் சித்தர்

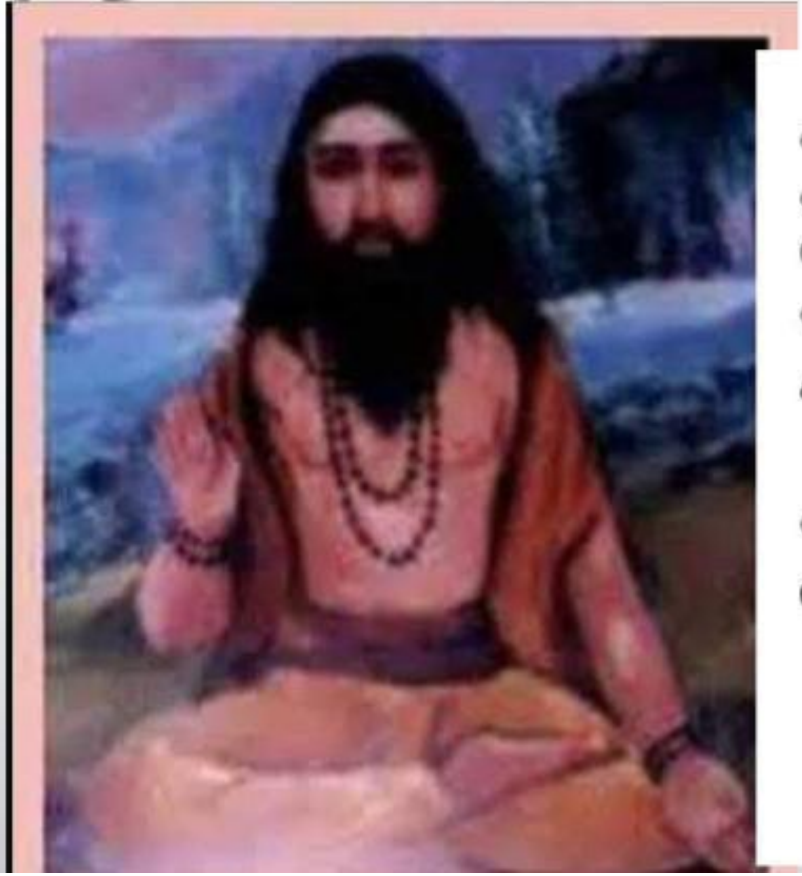

உருவ வழிபாடு செய்யாமல் பிரபஞ்சமாகிய சுத்த வெளியே கடவுளாக வழிபட்டதால் கடுவெளிச்சித்தர் எனப்பெயர் பெற்றார் என்று அபிதான சிந்தாமணி விளக்கமளிக்கிறது. கடுவெளி எனபது பரவெளி. தனது ஆன்மானுபவத்தைக் கொண்டு பரவெளியைக் கடவுளாக வணங்கியமையால் இவர் கடுவெளிச்சித்தர் என்றழைக்கப்பட்டார்.

காலம்

இவர் 1400க்கும் 1450க்கும் இடைப்பட்ட காலமாகிய 15ஆம் நூற்றாண்டினர் என்கிறார் மு.அருணாச்சலம்.

கொள்கைகள்

1. விதியை தடுக்க இயலாது.
2. உடல் பொருள் நிலையற்றவை.
3. வேதவிதிப்படி நடக்க வேண்டும் என்கிறார்.

குதம்பைச் சித்தர்

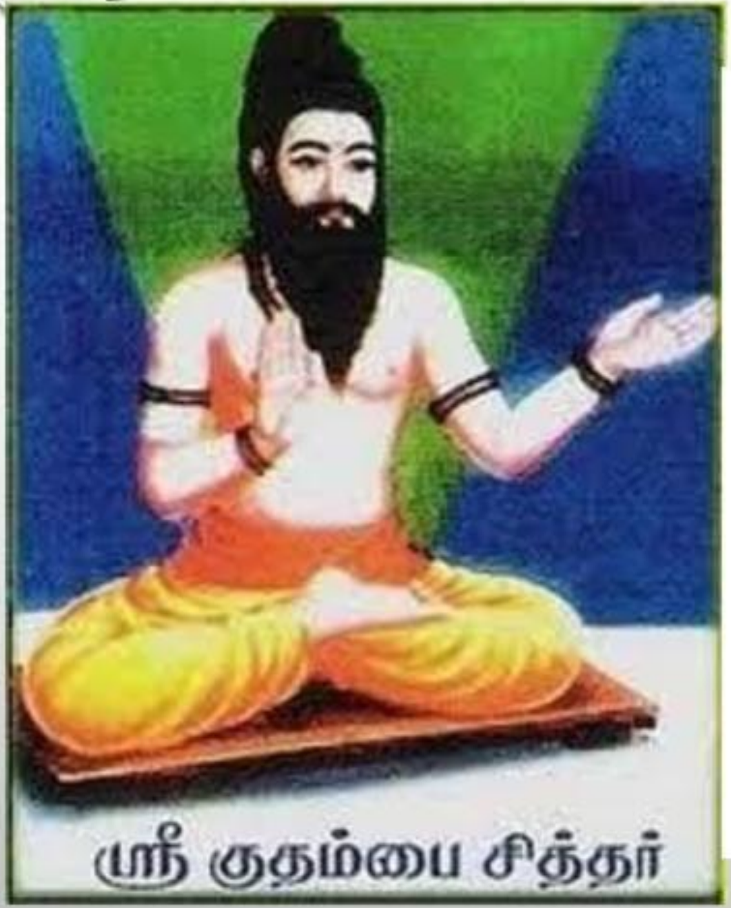

குதம்பை என்பது மகளிர் காதில் அணியும் அணிவகையாகும். இவரது பாடல் மகடூஉ வை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறும். இலக்கணப்படி பாடல்தோறும் 'குதம்பாய்' என்று அழைத்துப் பாடுவதால் இப்பெயர் பெற்றார். இவரது இயற்பெயர் தெரியவில்லை.

காலம்

இவர் 1400-1450க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று கருதப்படுகிறார்

கொள்கைகள்

1. பரவெளியே மெய்யான இடம். அதில் மெய்ப்பொருளை அகவிழியால் காணவேண்டும்.
2. இறைவனையே நினைந்து வாழ வேண்டும்.
3. உண்மையான தவத்தில் இருத்தல் வேண்டும்.

இடைக்காட்டுச் சித்தர்

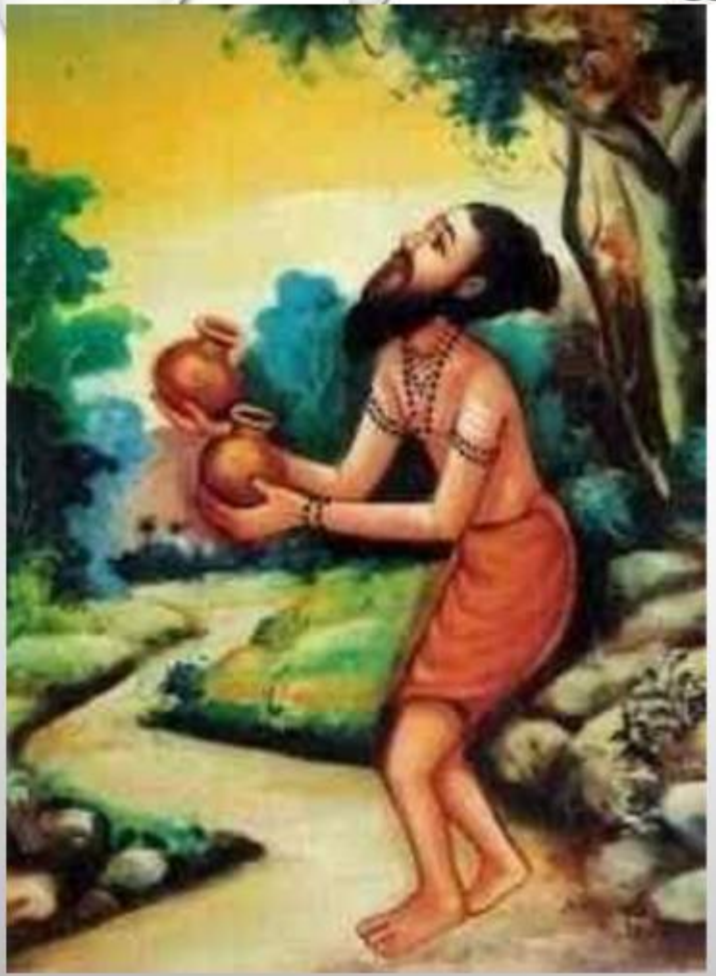

காலம்

"இவரது காலம் ஏறத்தாழ 1450" என்கிறார் மு.அருணாசலம்

கொள்கைகள்

1. மனத்தை அடக்க வேண்டும்.
2. சினமும் ஆசையும் தொலைய வேண்டும்.
3. இந்த உடம்பு மலச்சால் போன்று அருவருப்பானது.
4. உலகப்பற்றை நீக்க வேண்டும்.
5. சிற்றின்பத்தை நீக்க வேண்டும். யோகம் செய்ய வேண்டும்.
6. சிவனை வழிபட வேண்டும்.
7. சாகாக்கல்வி கற்க வேண்டும்.
8. மதங்கள் பொய்.
9. இல்லறம் துன்பமானது, துறவறமே நல்லறம்.
10. மனத்திண்மை வேண்டும் என்கிறார்.

நன்றி
வணக்கம்.